

ציפור על תיל

אבנר שר ודיויד אייזיקס במוזיאון בר דוד

בתערוכה "ציפור על תיל" מוצגות עבודותיהם של שני אמנים - אבנר שר ודיויד אייזיקס. הגם ששני האמנים מגיעים ממקום ורקע שונה, הם מגלים בסיס יצירה בעל מכנה משותף. שניהם חוו בחייהם, כל אחד בדרכו, אירוע מכונן, ששינה את גישתו בדרך עבודתו באמנות והביא בעקבותיו תפיסה רעיונית של שלילת המטען האינטלקטואלי והרציונאלי שנרכשו כיסודות המקובלים באמנות.

אבנר, אמן ואדריכל, נחשף לציורי גרפיטי אגרסיביים על קירות שירותים ציבוריים בתחנת הדלק בבית ינאי. השהייה בתא השירותים שהפך למקום של התפרצות יצרים של אלפי אנשים שעברו במקום, היה לאירוע מכונן עבורו. ההשחטה, החריטות על קירות השירותים שכללו שמות, מספרי טלפון וסיפורי חיים שלמים עד שבקושי ניתן לראות את הקירות המקוריים, עוררו אצל אבנר יצר של השחטה אגרסיבי ופרוע, שהוא עצמו לא היה מודע לו. גילוי יצרים אלה הובילו אותו לשינוי הקונספט האמנותי שלו כאמן, שיצר עד אז ציורים צבעוניים עם קומפוזיציות מסודרות המושפעות מאוד מפיקאסו ומהקוביזם.

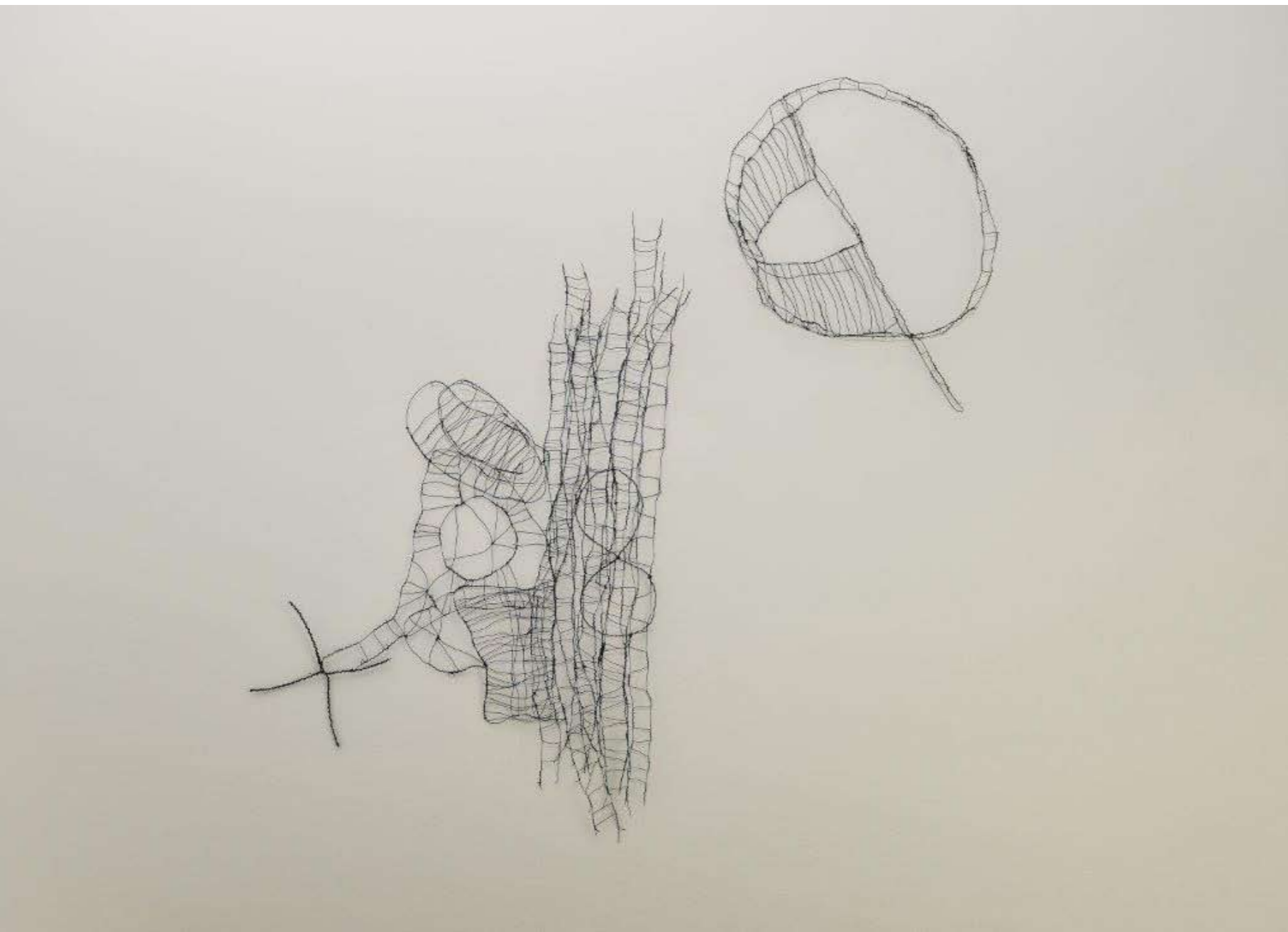
דיויד, כבוגר בצלאל, שעסק תחילה ברישום וציור כמו שלימדו אותי באקדמיה, הושפע מאוד מסיפור חייו האישיים ומאירועים ששמע, כאשר העיסוק ביחסי החיים על הסף ובמוות, מנחה אותו ומוליד שפה חזותית חדשה שאין בה יותר המושג "רישום נכון" ויצירה לפי כללים מוכרים. הוא עובד על גבי חומרים פשוטים, יוצר את משטחי הנייר עליהם מניח את שכבות הצבע, חורץ קווים וצורות, ורושם רישומי ענק בחוטי תיל.

יצירותיהם של דוד ואבנר הן עבודות רישום, בצבע, בחריטה, בגריעת חומר מתוך מצע העבודה, בטכניקות מיוחדות וייחודיות להם. בתהליך היצירה הם נותנים דרוך לדמיון חסר גבולות ולהתפרצות דחפים יצריים ומוטוריים כאחד. את העבודה הם מתחילים בפעולה לא מתוכננת, אינטואיטיבית, משוחררת מחשבה תחילה, של הרס, השחטה עד איבוד שליטה אצל אבנר, חריטה, פציעה, כיסוי וחשיפה אצל דיויד. המשך היצירה מלווה בהתבוננות, בנייה וחיבור של פיסות ההרס מתוך כוונה ותודעה אצל האחד, וגילוי והתפתחות לכל הכיוונים אצל השני.

הדמויים שמתגלים מתוך היצירה השלמה אצל שני האמנים, מזכירים את ציורי המערות בראשוניותם. ישנם מוטיבים חוזרים כמו דמויות אדם ובעלי חיים, ידיים ופרצופים, ספירלות, סולמות או פסי רכבת ומארגים של צורות וקווקווים קצביים הגודשים את היצירות.

התערוכה "ציפור על תיל" מאפשרת את המפגש בין הגשמי, המיידית והמובן מאליו לבין הרוחני והנשגב, בין כליה לנצחיות, בין התהוות להתפרקות, בין בראשיתיות וסופיות בין מציאות לאשליה ובין כאוס לקוסמוס. ניגודים משלימים אלה יוצרים את המורכבות של הקיום האנושי אותו אנחנו כפרטים או כישות לאומית מצווים לחצות על מנת לשרוד ולצלוח את כל הסכנות עד ליום הדין.

סול לנז'יני

מוזיאון בר דוד